

معصومه صمدی

انتخاب مسیر

۱۵

جهان در هیبت ۱۳۹۷

همراه با نشاط بر روی همگان گشوده است. اینها همه مگر نشانه رحمت الهی نیست؟

اما اگر در راه به ثمر رسیدن این رحمت‌ها بعضی‌ها مسیر اشتباهی انتخاب کنند چه کسی باید سرزنش شود؟ بله، تمام سرزنش‌ها متوجه کسانی است که خودشان از این زمینه‌های مساعد هدایت و رحمت استفاده نکرده‌اند؟ مگر نه اینکه انسان موجودی آزاد و صاحب اختیار است. پس خود چگونگی زیستن در جهان دیگر را می‌تواند با نوع نیات و اعمال و رفتارش در این دنیا انتخاب کند پس اگر او زندگی جهنمی را انتخاب کند چه کسی مقصر است جز خود او؟ این همان است که در پایان آیه می‌خوانیم هر چند کسانی که به خویشتن زیان رسانده‌اند ایمان نمی‌آورند. (با استفاده از قرآن حکیم ذیل آیه مربوطه)

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

«بگو آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن کیست؟ بگو از آن خداست (همو) که رحمت و مهربانی را بر خود لازم کرده است (و به همین دلیل) به‌طور قطع شما را در روز قیامت که هیچ شکی در آن نیست گرد خواهد آورد (هر چند) کسانی که به خویشتن زیان رسانده‌اند ایمان نمی‌آورند.» (انعام: ۱۲)

خداوند بزرگ در این آیه پس از آنکه رحمت و مهربانی را بر خود واجب دانسته، موضوع معاد و زندگی در جهان پس از مرگ را مطرح کرده است.

اما چه ارتباطی بین این دو بخش از آیه وجود دارد؟

خداوندی که رحمت را بر خود واجب کرده است آیا اجازه می‌دهد که رشته حیات آدمی با مرگ به کلی گسسته شود و تکامل و حیات وی ادامه نیابد؟ مگر این با رحمت بی‌نهایت خداوندی سازگار است؟ آیا او اجازه می‌دهد که انسان‌ها بعد از سال‌ها تلاش راه فنا ببینند و به هیچ و پوچ تبدیل شوند؟ بی‌شک نه. رحمت بی‌پایان او ایجاب می‌کند که موجودات به‌ویژه انسان‌ها در مسیر تکامل پیش ببرند و همان‌طور که در پرتو رحمت خویش در دنیا بذره‌های کوچک را به درختان تناور پر میوه تبدیل می‌کند، انسان‌ها را که استعداد بقاء و زندگی جاودان دارند پس از مرگ در لباسی نو در جهان وسیع‌تر دوباره زنده می‌سازد و در این سیر ابدی تکامل، دست رحمتش را پشت‌سر آنان نگه می‌دارد.

شاید گفته شود که زندگی ابدی جاودانه فقط برای مؤمنان رحمت است، ولی برای غیر آنها جز رنج و بدبختی چیز دیگری نیست، اما مقصر کیست؟ شک نیست که مقصر خود انسان‌های بدکردار و گناهکارند. کار خداوند بزرگ فراهم کردن زمینه‌های رحمت است، او انسان‌ها را آزاد آفریده، به آنها عقل داده، پیامبران و دیگر رهبران آسمانی را برای هدایت آنها فرستاده، انواع نعمت‌ها و مواهب را در اختیارشان نهاده است؛ یعنی راهی مشخص و روشن به سوی زندگی جاودان

